



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7703/2021
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступају Петар Јовић и Димитрије Димић адвокати из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Милоје Цветић адвокат из ..., ради ништавости уговора о доживотном издржавању и утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1902/21 од 22.07.2021. године, на седници одржаној 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1902/21 од 22.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1902/21 од 22.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Рашкој П 75/21 од 27.05.2021. године којом су одбијени тужбени захтеви за утврђење да је ништав уговор о доживотном издржавању Р 169/06 од 24.10.2006. године, закључен између сада покојног ВВ као примаоца издржавања и туженог као даваоца издржавања у делу којим је прималац издржавања располагао уделом у заједничкој имовини од $\frac{1}{2}$ к.п. .. и .. к.о. ..., породичном стамбеном зградом изграђеном на овим парцелама, као и каменорезачком радњом у склопу породичне стамбене зграде која је заједничка имовина супружника стечена током брака ГГ и ВВ и за утврђење да заоставштину сада покојне ГГ чини половина к.п. .. и .. к.о. ..., породичне стамбене зграде изграђене на овим парцелама и каменорезачке радње у склопу породичне стамбене зграде и обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове поступка у износу од 70.500,00 динара. Ставом другим изреке другостепене пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Спор о уговору о доживотном издржавању између примаоца издржавања и даваоца издржавања има карактер спора о праву на издржавање или о праву на укидање издржавања, у којем је ревизија увек дозвољена у смислу члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП, у вези са чланом 208. Породичног закона. Међутим, спор о правној ваљаности уговора о доживотном издржавању који се води између правног следбеника примаоца издржавања и даваоца издржавања о каквом се ради у конкретном случају јесте имовинскоправни спор у коме је ревизије дозвољена под условом да вредност предмета спора прелази гранични износ прописан одредбом члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору, ради утврђења делимичне ништавости уговора о доживотном издржавању и састава заоставштине мајке парничних странака ГГ, поднета је 14.11.2019. године. Вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби, која није мењана до окончања првостепеног поступка, износи 10.000,00 динара и она је очигледно мања од динарске противвредности 40.000 евра.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизија у овом поступку није дозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, па ју је одбацио као у изреци, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**